

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Короля Миколи Прокоповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 8, 34 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ та пунктів 2, 3 Порядку надання пільг окремим категоріям громадян з урахуванням середньомісячного сукупного доходу сім'ї, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 року № 389

м. К и ї в
14 травня 2020 року
№ 93-1(І)/2020

Справа № 3-78/2020(156/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Короля Миколи Прокоповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 8, 34 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40) та пунктів 2, 3 Порядку надання пільг окремим категоріям громадян

з урахуванням середньомісячного сукупного доходу сім'ї, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 року № 389 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 49, ст. 1570) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Король М.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині третій статті 22 Конституції України (є неконституційними), положення пунктів 8, 34 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон) та пунктів 2, 3 Порядку надання пільг окремим категоріям громадян з урахуванням середньомісячного сукупного доходу сім'ї (далі – Порядок), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 року № 389 зі змінами.

Згідно з пунктом 8 розділу I Закону абзац другий пункту „ї“ частини першої статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я викладено у такій редакції: „Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені абзацом першим цього пункту, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України“.

Відповідно до пункту 34 розділу I Закону у Законі України „Про соціальний захист дітей війни“ у статті 5 абзац шостий виключено, абзац сьомий після слів „у межах середніх норм споживання“ доповнено словами „за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в

розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України“; у частині першій статті 6 слова „у розмірі надбавки, встановленої для учасників війни“ замінено словами „у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Король М.П. є пенсіонером та отримує пенсію по інвалідності, має статус дитини війни. До виходу на пенсію працював лікарем у селищі міського типу, де і проживав, та перебував на обліку в Управлінні праці та соціального захисту населення Попільнянської районної державної адміністрації Житомирської області (далі – Управління) як особа, яка має право на пільги за користування житлово-комунальними послугами.

З 1 січня 2019 року Управління припинило надання Королю М.П. пільги на оплату комунальних послуг за користування природним газом. Король М.П. не погодився з такими діями Управління й звернувся з адміністративним позовом до Житомирського окружного адміністративного суду, який рішенням від 10 жовтня 2019 року відмовив у задоволенні позову про визнання недотримання Конституції України Управлінням та покладання на нього зобов'язання вчинити дії щодо поновлення пільги Королю М.П.

Сьомий апеляційний адміністративний суд постановою від 29 січня 2020 року залишив без задоволення апеляційну скаргу Короля М.П., а рішення Житомирського окружного адміністративного суду від 10 жовтня 2019 року – без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 26 березня 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Короля М.П., оскільки не було встановлено випадків, які могли б бути підставою для відкриття касаційного провадження у справі незначної складності.

Автор клопотання, посилаючись на частину третю статті 22 Конституції України, стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваних положень Закону та Порядку порушено його „право на пільги по сплаті комунальних послуг“.

На підтвердження своїх аргументів суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, Закону, Порядку, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Автор клопотання, намагаючись обґрунтувати неконституційність положень пунктів 8, 34 розділу I Закону, цитує частину другу статті 3, статтю 8, частину другу статті 19, частину третю статті 22, статтю 48, частину першу статті 55, частину першу статті 58, частину першу статті 64, частину першу статті 68 Конституції України, окремі положення Закону, Основ законодавства України про охорону здоров'я, Закону України „Про соціальний захист дітей війни“, Порядку та судові рішення у своїй справі.

Однак Король М.П не наводить аргументів щодо невідповідності оспорюваних положень Закону частині третій статті 22 Конституції України та іншим конституційним нормам. Сутність конституційної скарги зводиться до незгоди із законодавчим регулюванням порядку надання пільг на оплату комунальних послуг, а також з ухваленими у його справі судовими рішеннями.

У конституційній скарзі Король М.П. також порушує питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 2, 3 Порядку. Однак згідно зі статтею 151¹ Конституції України, частиною першою, пунктами 5, 6 частини другої статті 55, частиною першою статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ особа може подати конституційну скаргу лише щодо конституційності закону України, а не іншого акта. Таким чином, є підстава для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Короля Миколи Прокоповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 8, 34 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII та пунктів 2, 3 Порядку надання пільг окремим категоріям громадян з урахуванням середньомісячного сукупного доходу сім'ї, затвердженого

постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 року № 389 зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**